

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:

Runar Johnsen
runar.johnsen@online.ntnu.no

Marked:

Aurora Kennedy
bedriftskontakt@online.ntnu.no

Økonomi:

Erik David Thiis-Evensen

Grafisk profil:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:

Runar Johnsen

Forside:

Christina Vibeke Oftedal

Medvirkende:

Agnes Aven Suhr
Anh Nguyen Pham
Are Saltnes Tømmerås
Edvard Hjertvik Aasen
Erik David Thiis-Evensen
Eskild Øveren
Henrik Giil Låsberg
Henrik Moe Wæhre
Isabelle Mac Quarrie Nordin
Magne Slåtsveen
Markus A. Råkil Johansen
Runar Johnsen

Trykk:

CopyCat
Opplag: 280
Dato: 21.04.2023

Kontakt:

Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no/offline>

Redaktørens

Kjære leser!

Da hadde (endelig?) min siste utgave som redaktør kommet. Det er ganske utrolig spør du meg. For en reise det har vært! Da jeg startet i fjor sto prokom og redaksjonen ribbet tilbake etter mannefall (og kvinnefall) i komiteen. Vi som var igjen var fortvilet, hvordan skulle dette gå?

Det har vist seg at det gikk over all forventning. I fjor høst fikk vi inn en drøss med nye mennesker som vi håpet at skulle bidra positivt inn i komiteen og ikke minst inn i Offline. Dette kan jeg med hånda på hjertet si at de virkelig har gjort. De siste fire utgavene har inneholdt mye bra fra gamle redaksjonsmedlemmer, men ikke minst mye gull fra de nyeste tilskuddene. Bra jobba alle sammen!

I denne utgaven ser vi tilbake på de turene som onlinere har vært på den siste tiden, både ekskursjon og surfetur i Portugal. I tillegg er det som vanlig musikk anbefalinger og anbefaling (?) av Jafs på Pirbadet. Feberdrømmer, ølbrygging, mindfulness og Eurovision er andre stikkord som går igjen i denne utgaven. Og ikke minst – A4! Kos dere masse med denne utgaven, måtte den

lose dere trygt gjennom eksamensperioden og andre innspurter dere måtte ha.

Siden dette er min siste utgave som redaktør og som medlem av redaksjonen, tenker jeg at det er på sin plass med noen avsluttende ord. Jeg vil takke prokom og redaksjonen for alt arbeid dere har lagt ned i Offline, uten dere hadde Offline kun bestått av redaktørens gjentatte og kjedelige ord. Takk til alle onlinere og andre som har lest Offline mens jeg har vært redaktør. Jeg håper at dere i det minste har funnet noe som har vært av interesse i de siste fire utgavene.

Jeg håper alle gjør sitt beste på eksamen, og at hvis dere skal prokrastinere, så vær så snill og gjør det med Offline. Jeg sier nå adjø og farvel, og ønsker dere en god sommer. Til høsten kommer det en ny redaktør i manesjen, så ønsk vedkommende velkommen. Jeg er sikker på at Offline blir enda bedre da!

Runar Johnsen
Redaktør for Offline

Innhold

Ekskursjonsoppsummering

Noen dro på ekskursjon i Europa...

6

Surfing i Atlanterhavet

...mens andre møtte havet i Portugal

10

Midtsiden fortsetter

Men denne gangen med quiz

14

Plassmangel på A4

Hva har skjedd og hva tenker vi?

16

Er du sjuk?

Da trenger du en feberdrøm-tutorial

20

Prokom tester: Jafs

Er det Pirbadets skjulte perle?

22

Hvordan brygger man øl?

Ganske nice å vite nå som øl har blitt dyrt

26

STYREORD

Heisann alle onlineere!

Sykt å tenke på hvor fort dette semesteret har gått, og at det allerede er 1,5 måned siden generalforsamlingen. Det har vært en veldig spennende overgangsperiode. Til tider har det vært mye nytt å ta inn over seg og mye nytt ansvar, men mest av alt har det vært gøy. Styret og jeg gleder oss til fortsettelsen!

Dette semesteret har det vært utrolig mange spennende arrangementer i Online-kalenderen, og jeg håper du har tatt deg tid til å delta på ett eller ti. Jeg vet hvor hardt komiteene i Online jobber for å gi dere det best mulige tilbudet av arrangementer, og ønsker derfor å rette en takk mot dem. Takk for alt dere gjør for Online, det hadde ikke vært det samme uten deres innsats!

Det er utrolig fint å se hvor langt vi har kommet fra restriksjoner og pandemi, og at verden og Online går fremover. Jeg gleder meg skikkelig til å se hva vi kan få til sammen det kommende året.

Nå nærmer jo også eksamensperioden med stormskritt, og mange føler nok på press og ikke minst stress i denne perioden. Mitt tips til dere er å huske å ta pauser, og gjøre noe

som senker skuldrene dine mellom slagene. Det kan være alt fra å ta en ekstra lang lunsjpause på kontoret, spille en runde Smash eller ta en tur i Høyskoleparken. Det er viktig å ha det gøy også!

Hovedstyret ønsker dere masse lykke til med alle eksamener! Dette klarer du!

Carolina Gunnesdal
Leder i Online

Kjære Online ❤️

Vi i Bekk titter bare innom for å si lykke til med eksamensperioden! 🎓📚💪

Husk å ta pauser, ta en treningsøkt innimellom, sitt litt i Høyskoleparken og få nok søvn, så går dette kjempebra.

Vi heier på dere! 😍

Psst.. 7. september kommer Ping til Trondheim! Er du klar?

Destinasjon Europa

For første gang siden korona skulle Informatikk ut i verden på ekskursjon. I år gikk turen til ikke bare ett land, men tre stykker. Informatikk-studenter fra tredje- til femteklasse reiste til Amsterdam, Zürich, Milano, Firenze og Roma. En tur som inneholdt alt og ingenting!

Hvert år reiser tredjeklassinger på Informatikk to uker ut i verden for å lære om IT-bransjen der ute. I år fikk også fjerde- og femteklassinger bli med da de ikke har fått vært med pga. korona tidligere. I tillegg var det første gang vi bare fikk lov til å reise i Europa som følge av NTNU sine retningslinjer. Dette er et lite reisebrev som kort tar for seg ulike opplevelser fra turen.

Nord-Europas Venezia

Første del av den faglige uken foregikk i Amsterdam. Her startet turen med å bosette seg på et party-vandrerhjem med et karaokerom som kun kan beskrives som platt. Herfra reiste alle ut på kryss og tvers, men påfallende ofte til strøk med røde vinduer med hva flere beskrev som mannekenger. Vi snakker selvfølgelig om Red Light District... Noen valgte å sykle rundt som en ekte nederlander mens andre

valgte å gå hele dagen på Nasjonalmuseet (dette anbefales sterkt).

Men det viktige med Amsterdam var det faglige! Her reiste vi til to ulike museer. Det første var NEMO som tok for seg klimaproblematikk og hvordan teknologi har påvirket dette og prøver å løse problemet. Det

andre var et mediamuseum med utrolig interaktivitet på mobilenhetene våre. Her kunne man spille ulike spill med hverandre, finne ut hvilken type realitydeltaker man er eller lære om hvordan medie verden har utviklet seg gjennom tidene teknologisk. Eneste ulempen var at alt var på nederlandsk. Så oversettelse på mobilen var et must.

Europas dyreste by

Andre del av faglig uke førte oss til Zürich, og var en tettepakket affære med høye og lave punkter. Skribenten glemte personlig pass, sekk, pc og jakke på bussen som tok oss til vandrerhjemmet. Det var kjempemessig. I Sveits besøkte vi universitetet ETH Zürich, Netlight sine kontorer og Technopark Zürich. Vi ble presentert for hvordan det er å være IT-student i Sveits, drive konsulentvirksomhet utenfor Norge og hvordan det er å komme igang med en start-up i Sveits. Her var det masse faglig tyngde og foredrag hvor man satt igjen med masse god kunnskap.

I tillegg til det faglige besøkte vi Nordiska Roddföreningen i Zürich som ble grunnlagt i 1878 og er den eneste samnordiske foreningen som har overlevd unionsoppløsningen mellom Norge og Sverige. Her lærte vi om det nordiske felleskapet i Sveits og måter folk fra Norden kunne møtes og bli kjent i Sveits.

Etter en kanskje litt våt kveld hos foreningen fant noen av studentene ut at de skulle ut på byen. Dette ble en festlig affære med billettkontroll, politi som

ble kontaktet og en rolig faktura sendt i posten etter en tur med bussen.

Alle kom til Zürich med bevissthet om at dette er en av de dyreste byene man kan leve i, men lite visste man hvor fattig man var når kulturell uke begynte.

Italias motehovedstad

Først ut på den kulturelle uken stod Milano. Her snakker vi 18 grader i luften, sol og en vind med duften av hygge. Milano startet med en bagasje frakt over området med mest lommetyveri i byen fram til vandrerhjemmet, før veien gikk videre til selveste San Siro for fotballinteresserte studenter. Her fikk man oppleve italiensk fotballkultur med Inter mot Fiorentina. Noe man ikke opplever i Norge, men som man opplever i Italia er at tribunene bokstavelig talt vaier etter hoppene til supporterne og denne kampen var intet unntak.

I Milano kunne man oppleve store verk fra Leonardo Da Vinci-museet og se Duomo di Milano, Italias største katedral. Rett ved siden av katedralen kunne man ta en tur innom kjøpesenteret Galleria Vittorio Emanuele II og kjøpe seg en jakke til 20 løk. Dette er Italias eldste aktive kjøpesenter og stod ferdig i 1877 og er virkelig noe å se for arkitekturen. Når man var ferdig med å se en runde med severdigheter kunne

8 **OFFLINE** NR.2 2023

Portugal: et reisebrev

Det er vår, og da er det selvfølgelig tid for Onlines årlige surfetur til Portugal. Med noen surfeturer til Hoddevik under beltet følte jeg meg klar for surfing i litt varmere omgivelser, og for en tur det ble!

Turen fikk en litt smådramatisk start, da moder jord natt til søndag tydeligvis hadde bestemt seg for å dumpe en motherload med snø over natta. I joggesko, jeans og Sesam-caps kjempet jeg meg igjennom en halv meter snø som en snegle i salt. Heldigvis rakk jeg bussen, for alle bussene etter det ble kansellert, noe Hilmir fikk kjenne på.

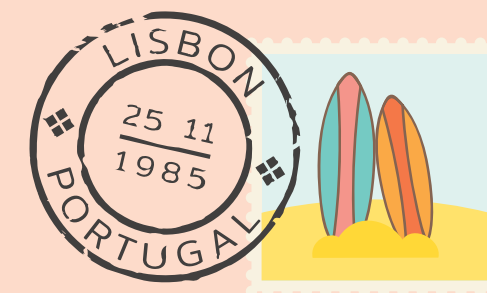
To trange flyturer, en tørr muffins og en litt småjalla busstur senere ankom en sliten gjeng (minus Hilmir) endelig Lapoint sin base i Ericeira. Etter litt briefing og noen motstridende beskjeder (hvordan skal jeg dusje med gutta for å spare vann, men bare «catche waves and not feelings»??) fikk vi endelig slappet av på rommene, før kjøkkenet smelte opp med en skamdigg taco-buffé.

Kl. 07:45 dagen etter sto jeg og surfegruppa klar, og med våtdrakt og brett under armen ble vi kjørt bort til «Fisherman's Beach» for å se om vi kunne kunsten. Spoiler: det kunne ikke jeg, fordi jeg hadde

glemt hvilken fot jeg surfet med foran. En lite suksessfull surfetime senere ble vi shippet tilbake, og da var resten av dagen åpen for det viktigste av alt: tæ. Dessverre hadde ingen husket å kjøpe solkrem, så innen dagen var omme var så å si hele reisefølget rødere i trynet enn bedkom når ITEX-saken ikke gikk gjennom på genfors.

Utpå dagen var det duket opp for beerpong-turnering, arrangert av våre kjære social hosts. Det de ikke forutså var det intense konkurranseinstinktet til 27 studenter fra Trondheim, så mens resten av leiren koste seg med litt rolig beerpong sto vi for oss selv og skrek ting som: «AIRBALL», «REDEMPTION» og «PASS DEN JÆVLA ALBUEN DIN!». Vi vant, så klart.

Etter beerpong gjorde vi som alle andre normale mennesker gjør, og vorset middagen. På mystisk vis hadde alkohol dukket opp på rommene våre, så vi tok på oss det besværlig ansvaret med å drikke det

opp. Innen den beinete kylling-middagen var konsumert hadde halvparten havnet i bassenget.

De neste to dagene gikk for det meste i surfing og stek ved bassenget, men på onsdag kveld var det duket for White Party (den ikke-rasistiske typen). Folk dukket opp i varierende grader av hvitt, og etter en eller annen tulling lærte bartenderen å lage Hiroshima-shots ble kvelden tatt til det neste nivået.

Solen gikk ned, og etter hvert gikk de fornuftige menneskene til sengs. Så da hoppet vi selvfølgelig i den eneste Uberen i byen og dro videre til Bula bar, som best kan beskrives som et hull i veggen med en bar. Som de eneste der fikk vi demonstrert nordmenns evne til å bli shitfaced når som helst, og med unntak av noen kampkåte briter var kvelden en knallsuksess.

Torsdagen besto av slapp, bakfull sightseeing i Lisboa, med ekstremt overpriset pasta og regn som stadig ble mer intenst. Fredagen, derimot, var alt annet enn slapt. Da var det ut i havet igjen, og det var tydelig at Poseidon hadde våknet opp på feil side av sengen. Bølgene hadde doblet seg i størrelse, og det var en kamp bare å holde seg i lineup-en. Etter en halvtime med padling var det endelig min tur å ta en bølge, som forutsigbart nok endte opp med at jeg ble smashes av bølgene i ti minutter før jeg kom meg opp på land. Kjempegøy!

Lørdag hadde Poseidon tatt seg en Snickers, og jeg fikk avsluttet turen med noen bunnsolide bølger som jeg surfet hele veien inn. No joke, beste følelsen noensinne. Resten av dagen gikk i et siste desperat forsøk på å få litt farge på de bleke kroppene våre, før

vi spiste middag på verdens beste pizzeria – Pepe Verde.

Klokken fire på natta var det opp og stå for å rekke flyet vårt klokken syv, og etter noen timer i lufta var det en temmelig sliten gjeng som sto igjen på Gardemoen. Noen folk dro hjem, noen hoppet på toget og andre fløy videre til Trondheim, men felles for alle var at vi hadde hatt en fantastisk tur. Takk til Marcus som organiserte det, og hvis du får muligheten til å dra neste gang vil jeg sterkt anbefale det!

TEKST OG FOTO: HENRIK GIIL LIISBERG

VÅRENS VILLESTE EVENTYR

Endelig har tiden kommet igjen. Snøen smelter, solen skinner og smørblomsten spirer. Våren er i anmarsj og det betyr én ting. Eurovision Song Contest er rett rundt hjørnet.

De fleste har et forhold til konkurransen som alle elsker å hate. Hele Europa samles rundt fjernsynsapparatet en lørdag kveld i mai måned for å se spektakulære sceneshow, få servert dårlig engelsk og høre tvilsomme låter. Jeg har elsket Eurovision siden bestefaren min tok opp finalen i 2003 på en VHS-kassett som han ga meg. Plutselig kunne jeg «Chipre douze pointes» og teksten til det tyske bidraget («Let's get happy and let's be gay») utenat. Det sistnevnte tror jeg var ganske klart for foreldrene mine at jeg var.

Liverpool i Ukraina?

I år arrangeres konkurransen i Liverpool. Det høres kanskje rart ut, i all den tid det var Ukraina som vant i fjor. Grunnen til at det ikke arrangeres i Ukraina er nok ganske klar for de fleste. Et land i krig egner seg ikke så godt til å arrangere en konkurranse som samler fans og deltakere fra hele Europa. Derfor gikk æren av å arrangere konkurransen til fjorårets andre plass, Storbritannia.

Det blir likevel et ukrainsk preg på Eurovision i år. En av programlederne er en ukrainsk artist og årets grafiske profil består av fargene i det ukrainske flagget. Trolig vil også pauseinnslagene ha et fokus på Ukraina, og fjorårets vinner, Kalush Orchestra, dukker sikkert opp og synger i finalen. Årets slagord er «United by Music», noe som både spiller på det engelske navnet for Storbritannia (United Kingdom), men også at selv i tøffe tider med krig og andre uroligheter, samles Europa rundt musikken.

Hvilke land og bidrag skal man se ekstra opp for i år? Jeg er selvutnevnt ekspert, med god grunn. Derfor skal jeg presentere noen av favorittene i denne artikkelen, sånn at du kan forberede deg litt i forkant av konkurransen. Flere tror nok, muligens de samme som mente det i fjor, at Ukraina kommer til å vinne igjen pga. sympatistemmer. Det er jeg ikke sikker på,

så derfor har jeg ikke tatt dem med i denne omgang. Jeg har heller ikke tatt med det norske bidraget, siden alle som leser denne artikkelen sannsynligvis har hørt det. Vi gjør det likevel bra på oddsen, så en norsk seier kan være mulig. Vi er i så fall en underdog.

Svensk comeback

Årets store snakkis er nok det største comebacket, nemlig Loreen fra Sverige. De aller fleste husker nok hennes «Euphoria» som vant hele greia for 11 år siden, i 2012. Denne låta går fremdeles varmt på vors og nach. Jeg har for eksempel sunget den tre ganger på Storsalskaraoke på Samfundet, uten å bry meg så mye om de stakkars menneskene som måtte høre på.

Denne gangen er Loreen tilbake med en låt med navnet «Tattoo», som handler om det evigunge temaet kjærlighet. Hun synger blant annet at «alt jeg bryr meg om er deg, du sitter fast på meg som en tatovering». Med andre ord, er du umulig å bli kvitt. Låten i seg selv er nok ikke den mest originale, men her har Loreen fått til hele pakken. Sceneshowet, som består av en nesten to tonn LED-skjerm som henger over henne, er imponerende og nyskapende. Det blir spennende å se om Loreen klarer å dra det hele i land. I så fall blir

hun den andre i historien som vinner konkurransen to ganger, etter at irske Johnny Logan gjorde det i 1980 og 1988.

Finsk-latinske rytmer?

Finland har tradisjonelt ikke gjort det så bra i Eurovision. De har klart én seier, som også er den eneste gangen de har plassert seg i topp fem. Dette på hele 55 deltakelser i konkurransen. De har også ni sisteplasser, en rekord som kun er slått av Norges elleve sisteplasser. I år stiller de med Käärijä, kledd i grønn bolero (se illustrasjonen), og bidraget «Cha Cha Cha». Artistnavnet betyr «den som pakker inn» og ble gitt til Käärijä av kompisene hans. Han hadde en tendens til å alltid lykkes i gambling, og på finsk sier man at man pakker inn penger dersom man vinner. Finurlig.

Selve låttittelen viser naturlig nok til dansen, men hovedpoenget er å være seg selv og danse natta lang, gjerne etter inntak av X antall piña colada. Teksten har fått litt kritikk for fokuset på at alkohol må være til stede for å kunne slippe seg løs, men det er ikke poenget. Det er rett og slett en kritikk av machokulturen som er prominent i Finland, og for så vidt andre land også. Hvorfor skal man måtte drikke seg full som mann for å kunne danse og leve livet? Publikum i salen under Eurovision kommer nok til å rope med på det veldig effektive cha cha cha-hooket. Jeg spår denne som vinner av telefonavstemningen.

Slavisk søsterskap fra Tsjekkia

I år stiller Tsjekkia med låten «My Sister's Crown», og landet som kun har en plassering innenfor topp ti så langt i konkurransen, ligger denne gangen høyt på oddsen. Teksten fokuserer på slavisk søsterskap, noe som også var grunnlaget for at gruppen Vesna ble dannet. Særlig henviser de til den pågående krigen i Ukraina. Igjen har det blitt kritikk, da gruppen har et medlem fra Russland.

Teksten viser ganske tydelig til motstand av nettopp krigen, med tekstlinjer

som «ingen vil ha flere døde gutter» og «vi er ikke dine dukker». Det var derfor en stund usikkert om EBU, som arrangerer konkurransen, ville godkjenne bidraget, da politikk ikke skal promoteres på scenen i Eurovision. Til slutt gikk låten igjennom, og Vesna kan derfor stille på scenen i Liverpool. Med gruppens sterke visuelle inntrykk og tekstlige budskap kan denne gjøre det skarpt.

Oppstandelse i Østerrike

Den kanskje største overraskelsen i år er bidraget fra Østerrike. Låten, som ble skrevet på en av de utallige låtskriver-campene som blir arrangert hvert år med fokus på Eurovision, har fått tittelen «Who the Hell is Edgar?» og framføres av Teya og Salena. Nå spør kanskje du også hvem i helvete Edgar er. Jo, det er den amerikanske forfatteren Edgar Allan Poe. Låtteksten forteller at artistene bak låta har blitt besatt av denne forfatteren, som skal hjelpe dem å skrive låter og bli rike.

Nå høres det ganske tullete ut, noe det også er. Teksten er derimot et sarkastisk skråblikk på dagens musikkindustri, med fokus på hvor vanskelig det kan være som kvinnelig artist og låtskriver å slå igjennom. I tillegg blir også musikkjenester som Spotify gjort narr av. Dette poengterer de i teksten, hvor «0.003» i mellomspillet viser til hvor mange cent man tjener per avspilling i disse tjenestene. Teksten forteller også hvor vanskelig det er å leve av musikken med tekstlinjer som «gi meg to år og middagen din blir gratis». Med et fengende hook og en bop av en sang, kan dette bli et spennende og utradisjonelt bidrag i konkurransen.

Jeg tror at et av bidragene jeg har presentert for dere i denne artikkelen kan ende opp med å vinne hele sulamitten i mai måned. I skrivende stund er Loreen fra Sverige den aller største favoritten, og ifølge oddsen er det hele 40 prosent sjanse for at hun vinner. Det er nok også dette som er det mest sannsynlige utfallet, men hvor kult hadde det ikke vært om en låt på finsk vant til slutt? Det er min favoritt i hvert fall.

TEKST OG ILLUSTRASJON: RUNAR JOHNSEN

Utgavens utfordring

QUIZ

1. OPPVARMING
1. Hvilken stor sci-fi film basert på en kjent bok kom ut i 2021?

2. Hvilket finsk telekommunikasjonsfirma var en stund den ledende produsenten av mobiltelefoner i verden?

Hvilke tre ingredienser er drinken margarita typisk lagd av?

3. FUNFACTS
9. Hvor mange Kvikk Lunsj-sjokolader spiser hver nordmann i gjennomsnitt i påsken (plater)?

10. Når var Trondheim Norges hovedstad?

11. Hva er navnet på den virtuelle assistenten utviklet av Microsoft?

12. Hva heter gangen mellom Rundhallen og Daglighallen på Samfundet?

2. KULTURELT
4. Hva heter Norges kultur- og likestillingsminister (per april 2023)?

5. Hvilken sang var Ballinciaga sitt store gjennombrudd og med hvilken artist?

6. Hva heter reality-serien som kom ut i 2023 på Netflix og handler om 100 deltakere som konkurrer i individuelle og gruppeutfordringer om å bli den gjenstående vinneren?

7. Mika Hakkinen og David Coulthard kjørte for hvilket Formula 1-team i 1998?

8. Hvorfor kan ikke datamaskiner bli politi?

4. SPORT
13. Hvor mange gull tok Norge under vinter-OL 2022 i Beijing?

14. Hvor mange ganger har Norge arrangert vinter-OL?

FASIT

1. DUNE	6. Physical 100	11. Cortana
2. Nokia	7. McLaren-Mercedes	12. Ryttergangen
3. Lime-juice, triple sec, tequila	8. Fordi de ikke kan «cache» noen	13. 16 gull
4. Anette Trettebergstuen	9. 3 kvikkilunsjer	14. To ganger, Oslo i 1952 og Lillehammer i 1994
5. Loud Luxury 2022 med Kevin Lauren	10. 1030 - 1217	

VIL DU HA SNAP PÅ MIDTSIDEN?
SEND SNAP TIL PROKOM_MIDTSIDE

Champagne-problemer og monopol: Hva har skjedd med A4

Etter å ha lagt håpet om å ikke høres ut som en gammel sjel i en alder av 22 på hylla, vil jeg med hevet hode si at ting kanskje var bedre før.

Som en førstis, burde det antageligvis ikke være så mye jeg kan si om A4, men jeg har blitt en anelse bortskjemt dette året hvor etasjen har blitt som mitt andre hjem. Det var betryggende, spesielt i eksamensperioden, å vite at jeg kunne slumre klokka eller ta en kopp kaffe på den tradisjonelle måten istedenfor å måtte løpe ut døra mens jeg sniffer instant coffee og chugger varmt vann for å rekke det snart overfylte biblioteket før sola har stått opp.

Champagne-problemer med jordbær på sida

Det skal ikke legges skjul på at det å klage på plassen i toppetasjen blir litt av et champagne-problem. Vi har et sted vi kan dra for å jobbe, møte andre onlinere og spille Smash, noe mange på Gløs ikke har muligheten til. Andre studenter må ty til lesearealer som Realfagsbiblioteket og Vrimle. Så hva gjør det at rommene er mer reservert enn før når vi kan følge i våre medstudenters fotspor inn på Gløs sine mange biblioteker? Er det vi som har blitt for vant til en type luksus? Eller kan dette som svekker vår følelse av tilhørighet faktisk være noe som kan ha en negativ påvirkning på studiehverdagen vår? For å kunne forstå dette er det avgjørende å se på hva som A4 ga onlinere i utgangspunktet.

Gjennom å ha vårt eget lille «slice of heaven» i en allerede alt for stressende hverdag, har det oppstått en dominoeffekt som har spredt seg fra hårrivende øvinger til tequila-shots på Strossa. For det skal ikke undervurderes at det å ha et sted å dra, fungerer som den sterkeste valutaen Gløshaugen har å by på. Ved å ha dukket opp på A4 for å jobbe, sosialisere eller spille, har informatikere fått laget både akademiske og sosiale nettverk som er gull verdt. A4 har gitt en sosial trygghet, men også en akademisk. Gjennom å ha sett andre studenter like lei av KTN og frustrerte over at Java-koden nekter å fungere, har det blitt tydelig at

Online ikke kun består av de som kan alt om alt, men også de som virkelig lever etter «får du E er du med».

A4 var virkelig et paradys, men slik som Edens hage og Maaruds Tortilla-mix, varer intet godt evig. Det å ha en hel etasje for oss selv var muligens litt for godt til å være sant. Så det at Thilde overtok A4-112 var nok ikke en stor overraskelse, høyst irriterende, men ikke overraskende. Ett rom mindre er ikke det største hakket i sjela, for det var likevel to rom til gode. I hvert fall i min levetid på Informatikk gikk det helt fint at Thilde hadde ett av tre rom, og som min mor sier: «En kurv med jordbær smaker ekstra godt når man deler dem».

Eksamenstilstander i januar

Etter nyttår er det to ting du må passe på hvis du skal på A4 for å jobbe. 1. Du må komme tidlig, eller 2. Huske på når alt er tatt (onsdager har blitt et nytt helvete). For på nyåret skjedde det som vi trodde ikke skulle skje, håpet ikke skulle skje. Alle de tre store rommene, A4-100, A4-156 og A4-112, var blitt reservert. Rommene for selvstudium og gruppearbeid ble transformert til studass-rom og klasserom. MMI-gruppen min og jeg så ut som barn som hadde gått seg bort på matbutikken, for plass var det ikke å finne på A4 for første gang på lenge.

Fortrengte minner

I den lille tiden vi sto i gangen, forvirret over hvem og hvor alle disse menneskene kom fra og hva søren de gjorde her, fikk jeg et kraftig flashback i «That's so raven»-stil. Et barnehageminne flashet foran øynene mine i høy fart, et minne jeg hadde glemt, kanskje til og med fortrengt. Min mor hadde sendt med meg en kurv med jordbær en regnfull dag da jeg gikk i barnehagen. Jeg husket hva mamma hadde sagt om deling, så jeg sendte den lille kurven med glede rundt lunsjbordet. Når den derimot kom tilbake til meg, var den tom. Den grå, regnfulle dagen ble da enda gråere. Det var selvfølgelig bra at de andre barna ble glade for bærene, og det er jo sant at

gleden av å dele er stor, men sorgen av å ikke få noen selv var nesten lik i størrelse. Da mamma kom for å hente meg den ettermiddagen fortalte hun med siste del av visdomsregelen som fremdeles er brent inn i hjernebarken. «En kurv med jordbær smaker ekstra godt når man deler dem, men lite godt gjør det om du ikke får noen selv». Slik som de bærene, er det hyggelig å dele noen av rommene vekk i ny og ned, vi er ikke egoistiske og er jo studenter som vet at plass på Gløs er som å finne en nål i en høystakk. Samtidig gjør det oss lite godt når vi står igjen med en tom kurv på slutten av dagen.

Trenger vi egentlig A4?

Nå er det ikke slik at den gyldne trio av rom er som restauranten Under og er fullbooket ut semesteret, men slik kabalen er lagt opp, har de klart å booke de akkurat de tidspunktene som vi trenger rommene mest. For flere kreves det mot og vilje for å komme seg på skolen, enten er ferden lang eller mengden mennesker overveldende. Så det å ha sitt eget tilfluktssted, spesielt som ny, er ufattelig nyttig. Nå har jeg nevnt det med at A4 gjør det lettere å vite hvem som er hvem flere ganger, og det er ikke grunnet manglende argumenter, men heller det at det er en så fantastisk og sentral ting. Det er lett å drukne i mengden i store forelesningssaler, noe som heller ikke alle dukker opp på. Og om man ikke fikk laget et godt nok nettverk i fadderukene, så kan man lett føle seg litt fucked når det kommer til den sosiale scenen. Utenom gruppearbeid, så er det ikke så mange akademiske arenaer hvor man kan stifte bekjentskap til andre studenter. Med A4 forsvinner derimot disse problemene. Som nevnt blir man kjent med ansiktene til andre, og dette skal ikke undervurderes. Ved å ha en reell tilgang til rommene på A4, blir hverdagen automatisk bedre. Det innebærer å kunne henge seg på en runde Smash, sette seg på samme bord på A4-100 og generelt bare si hei og slå av en prat mens man drikker den mistenksomme sorte og seige kaffen.

A4 bra, men hjemme best

Problemet med at A4 er så mye opptatt, er at studenter velger å sitte hjemme fremfor å dra på skolen. Noe som vi alle vet er en utvikling i vilt feil

retning. For førstegangsstudenter som ikke vet om ledige leseplasser i små kriker og kroker gjemt rundt på Gløshaugens mindre populære bygg, virker det litt som om at man ikke har noen annen mulighet enn å jobbe hjemme. Tanken på det å lete rundt på store, skumle Gløshaugen etter plass er nok til å sende frysninger ned ryggraden til selv de modigste studenter. Man vet ikke hvor man får lov til å gå eller hvor man i det hele tatt kan gå. Vi holder til på Realfagsbygget som er konstant overfylt og det å prøve seg på labyrinten som kalles Sentralbygget er for mye stress. Ergo er den letteste løsningen å heller dra hjem og sitte på en trang pult i et like snevert rom.

Hvordan kan A4 problemet løses?

Jeg har en vane med å tro at jeg har den rette løsningen på alt. Kom til meg med ett problem, og jeg kan gi løsninger og begrunnelser på rappen. Det er ikke akkurat den beste kvaliteten, MEN her er jeg 100 % sikker på at min løsning er crème-de-la-crème. Nemlig ikke lei ut alle rommene samtidig. Personlig føler jeg at A4-rommene blir behandlet litt som eiendommene i Monopol. Alle rommene skal eies og det skal bygges både hus og hytte, og ingen av oss har så vidt råd til å leie en hybel der.

Jeg har forståelse for at noen ganger så må rommene brukes. Det virker naturlig at alt som har med studass og undervisning for datalinjer skal skje på samme sted. For det er både lettvin og praktisk, rommene er jo der jo, men dette er litt vel i overkant. Ved å reservere A4-100 og A4-156 samtidig, står vi uten noen plass å være. Kanskje å bytte om på reservasjonstidene slik at undervisninger og studass tider ikke skjer samtidig, men kanskje etter hverandre. Bare gjøre et eller annet som gir oss et sted å sitte kl.12 på en onsdag.

For på slutten av dagen synes jeg at vi alle fortjener et jordbær, og ikke bare i ny og ne.

TEKST OG ILLUSTRASJONER: ISABELLE MAC QUARRIE NORDIN

Ny leder og nestleder

På vårens generalforsamling ble det valgt ny leder og nestleder. De kommer til å bruke mye tid det neste året for å gjøre at du som onliner får en god studietid. Derfor er det passende å bli litt bedre kjent med disse fantastiske menneskene.

Leder

3. klassingen Carolina Gunnesdal, som blir beskrevet av nestlederen som trivselen selv, har allerede sittet ett år i hovedstyret, og er nå valgt til ny leder av Online. Med tre år i trikom, velkom-verv, opptredener med Output, prototyping av Debug og planlegging av fjorårets A-blokk-fest, har Carolina bygget opp en lang Online-CV, og «fått sett viktigheten av hva de ulike vervene og tilbudene i Online gjør for medlemmene sine, meg selv inkludert».

Ved spørsmål om hvorfor hun ønsket å bli leder svarer hun at erfaringene hennes i Online «har gjort meg veldig nysgjerrig og motivert til å fortsette å legge til rette for at så mange som mulig i Online føler seg sett, og at alle har en arena å blomstre på» og hun ønsker å forbedre linjeforeningen ved å bedre kommunikasjonen mellom HS og komitélederne, «men viktigst av alt for å sikre et engasjerende frivillig og sosialt miljø».

*Hot take: Den perfekte taco er uten tacokrydder.
Go-to drikkelek: Chandelier*

Nestleder

Ida Matre blir beskrevet av lederen som «en som står opp for det hun mener, samtidig som hun viser omsorg og respekt for andre rundt seg», i tillegg til at hun ser andre som kanskje blir glemt eller oversett i organisasjonen. I likhet med Carolina, har også Ida mye erfaring i linjeforeningen. Hun har vært med i velkom, vært leder for feminIT et halvt år, og var økonomiansvarlig i ekskom. Hun gleder seg til å bruke disse erfaringene for å drive Online videre.

Online har vokst mye de siste årene og Ida ønsker derfor å bruke nestledervervet til å forbedre kommunikasjonen i linjeforeningen, særlig knyttet til komiteer uten egen representant, og sørge for at linjeforeningen kan fortsette å vokse «uten at hele organisasjonen faller sammen».

*Hot take: Agurk smaker kun vann og er den verste grønnsaken
Go-to drikkelek: Alt annet enn Børst*

TEKST: ERIK DAVID THIIIS-EVENSEN
FOTO: PRIVAT

OnlineCloud

HomeFeedLibrary

Search for songs, albums and artists.

Log inCreate account

Singler for deg som trenger noe nytt på playlisten

Tekst/design: Edvard Hjertvik Aasen

16

Tracks

WST

Blir album og EP-er for mye musikk å ta inn om gangen? Ser du heller etter ting å adde på playlisten? Vel, da har jeg en ny side med musikk til deg, og denne gangen er det litt mer fordøytelig. Yepp! I denne utgavens musikk anbefalinger får du nemlig en haug med singler servert for din lytterglede! Selv om det kan virke som det er mye i samme sjangre, er sangene vilt forskjellige... Hør gjennom og se om du finner noe du liker!

FEBERDRØM-TUTORIAL

Jeg våkner klokken ett på natten, gjennomvåt av svette. Hvordan gikk den reklamen igjen? Smile, løfte, prate? Jeg setter meg opp i senga og smiler samtidig som jeg veiver armene for harde livet. Jeg klarer ikke forme en eneste klar tanke, eller skjønnne hvor jeg er. Har jeg fått slag? Jeg har bare meg selv å takke for dette.

Feberdrømmer kan egentlig være ganske fett. Litt som en trip, uten bruken av rusmidler. Noen feberdrømmer kan være så intense at du kommer ut av opplevelsen som et nytt menneske. Jeg har nylig hatt en av de villeste psykiske opplevelsene jeg kan huske, og vil gjerne dele min erfaring og kunnskap om hvordan man ved hjelp av noen basselusker kan trippe så hardt at selv en deltaker på Woodstock-festivalen på 70-tallet hadde skjelvet i buksene.

Det syvende innsegl

Jeg har vært mye syk i det siste, shoutout til alkohol og spinkelt immunforsvar. Det å være syk involverer ofte ekstra livlige og forvirrende drømmer, også kalt feberdrømmer. Jeg fikk oppleve dette litt av og på i denne perioden. Det er noe usikkert hvorfor feberdrømmer oppstår, men forskere spekulerer i at hjernen overopphetes som fører til at shit hits the fan (1). Fra min erfaring føles feberdrømmer mye mer absurde og virkelige enn vanlige drømmer, og kan på en måte sammenlignes med hallusinasjoner.

En kveld bestemte jeg meg for å gjøre mitt aller beste for å sørge for at denne natten skulle bli en reise uten

sidestykke. Fuck it. Hvis jeg kommer til å ha disse feberdrømmene uansett, kan jeg like så godt sørge for at de blir ekstra spicy. Jeg hadde tidligere sett et klipp på Instagram av den svenske filmen *Det syvende innsegl* (1957), og bestemte meg for å se den for å fukke med hjernen min. *Det syvende innsegl* handler om Antonius, som omkring år 1350 våkner på en strand i Sverige etter å ha reist med korstogene. Svartedauden herjer i landet. Den første personen han møter er Døden, som har kommet for å hente ham. Antonius utfordrer Døden til en runde sjakk. Dette er for å utsette det uunngåelige, samtidig som han reiser gjennom Sverige og er vitne til hendelser så brutale at kun å bevitne dem kunne tatt livet av et lite viktoriansk barn. Filmen er egentlig like spesiell og absurd som forklaringen min.

Temaene død og religion blandet med bemerkelsesverdig, gammeldags klipping, lydredigering, samt feber og høy puls gjorde ubeskrivelige ting med den kjemiske balansen i hjernen min. Feberen blandet med trøtthet var allerede nok til å få meg til å stusse over hva som var ekte og hva som var hallusinasjoner. Dette skulle bli

en spennende natt, tenkte jeg, idet jeg hoppet i loppekassa kl. 23:00. Ole Lukkøye banket på døren.

En lang natt

Klokken slår 00:00 da jeg våkner, fortsatt i halvsøvne. Min side av senga er så gjennomvåt av svette at du skulle trodd en annen person hadde kommet inn i rommet og helt en bøtte med vann over den likbleke, stusselige kroppen min.

Innen klokken slår 01:00 danser jeg på en hveteåker med mine gode venner Jöns og Antonius. «Jag är döden» lyder det fra Døden, som venter tålmodig idet vi nærmer oss enden av åkeren. Kanskje er dette det siste jeg får oppleve?

Klokken 03:00 våkner jeg opp, og har oppriktig en av de mest forvirrende opplevelsene jeg har hatt i mitt liv. Det første jeg klarer å tenke er «hvor faen er jeg?», uten at jeg blir noe klokere av å lure. Sett i ettertid er den mest logiske forklaringen at hodet mitt fortsatt var halvveis i søvne, og at denne opplevelsen var en slags hybrid mellom drøm og virkelighet. Jeg skal prøve å beskrive den så autentisk og likt det jeg opplevde som jeg klarer.

Jeg prøver å forstå hvorfor jeg ligger i senga. Jeg får en visjon/hallusinasjon av lyskrysset ved Singsaker skole, hvor jeg ser Formel 1-sjåfør George Russell sitte på ryggen til et ukjent menneske, som han kjører som en bil. Jeg ser mot døra mi, og får ikke denne tanken av George Russell som menneskesjåfør ut av hodet mitt. Jeg prøver å skjønnne hvorfor jeg ligger i senga, og hvorfor jeg skal ligge her til klokka blir 08:00. Hvordan fungerer søvn? Hvorfor ligger man i senga så lenge? Hvordan vet man når man skal legge seg ned i senga, og når man skal opp fra senga? At jeg ikke klarer å sette sammen tankene mine for å forstå det, gjør meg bekymret.

Har jeg slag?

På dette tidspunktet har jeg oppriktig en mistanke om at jeg har fått et slag. Jeg

klarer ikke å forme en eneste tydelig tanke, og skjønner faen ikke hvor jeg er. Jeg setter meg opp, og prøver å huske den kampanjen de slag-folka kjørte for rundt fem år siden. «Smile, løfte, et eller annet». Jeg setter meg opp i senga, og smiler som en gal mann mens jeg løfter hendene mine opp og ned, opp og ned. Om noen hadde kommet inn under denne seansen hadde jeg antageligvis ligget på Nidaros distriktpsykiatriske senter nå. Til slutt aksepterer jeg skjebnen min og prøver å legge meg for å sove, usikker på om jeg skal sove for alltid.

Ifølge Sleep Foundation (1) kan feberdrømmer ofte ha sammenheng med personens nåværende livssituasjon. Jeg sliter fortsatt med å trekke trådene mellom min spinnville reise og livssituasjonen min, men akkurat som kroppsspråket til en senil pensjonist er dette noe man kan bruke lang tid på å tolke. Det svenske mesterverket *Det syvende innsegl* skal også ha litt av æren for denne absurde opplevelsen, sånn sett fungerte planen jeg la meget bra. Konkludert vil jeg si kombinasjonen av feber og smålig absurd, abstrakt media ga en opplevelse for livet. Prøv selv på egen risiko.

(1) Sleep Foundation. What is a Fever Dream? (2023)

Malplassert veikro

Som «søring» er det mange kultursjokk du vil møte på i Trondheim. Karsk, skinnvest og bedrøvelig kebab er vel det første man tenker på, men visse kulturelle forskjeller treffer deg når du minst venter det.

Se for deg at bilen ligger som en klegg på E6 forbi Espa, og du er på vei mot hytta i gamle Hedmark fylke. Når du er kommet så langt at det ikke er noe annet enn deg, veien og åpen furuskog, slår plutselig magen seg vrang. «Øy, hvor er nærmeste spisested? Jeg holder på å krepere!» sier du til passasjereren din. Etter å ha undersøkt alle mulige alternativer, mumler Mr. Shotgun noe som får det til å gå kaldt nedover ryggen din: «Det er bare Jafs innen flere mils omkrets». Konseptet «Jafs» er blant tingene trøndere åpenlyst har misforstått, for de har dæven døtte meg plassert en inne på Pirbadet! På Pirbadet!!

Hvor gikk det galt?

Et av de store spørsmålene som historikere ved NTNU forsker på er nettopp dette. Hvor i svarte svingende gikk det så galt at de fikk en Jafs inn på Pirbadet? Hva er årsakene til at vi har E6 sitt mattilbud trygt plassert i «Norges største innendørs badeanlegg», og ikke minst hva er konsekvensene av denne monstrøsiteten? Det har gått for lang tid, og vi fortjener svar. Derfor har tre modigste karene fra prokom bestemt seg for å finne det ut én gang for alle.

Stille før stormen

Etter en lang skoledag hopper to prokomere på buss 23 mot Pirbadet. Vi har det ganske flott og har vel egentlig ikke forstått alvoret av hva som venter oss. Rett ut av bussen merker vi at det schtænker noe så sjukt her. Vår umiddelbare tanke er at dette ikke er

tilfeldig. Denne eimen av hundemat må da komme fra et sted. Er det Jafs mon tro? Vi bestemmer oss for å søke dekning inne på Pirbadet. Etter mye navigering i garderoben, hadde vi omsider fått på oss badebuksene, og nå gjaldt det å finne et trygt sted der vi kunne avvente forsterkninger. Denne ekspedisjonen var tross alt en tremannsjobb, og sistemann satt fast i et møte. Dette førte til dype samtaler i spabassenget om alt fra livet, inklusivt filosofi, hemmeligheter man aldri hadde delt før og hva som er lov å sylte. Sistnevnte skapte en opphetet debatt om sylting av gulrøtter. Etter et par måneder med marinering i kjøleskapet hadde han bestemt seg for å smake på gulrøttene som fløt i eddiklaken. For å si det sånn; sylteglasset ble trygt plassert lengst bak i kjøleskapet, der det forble til han flytta ut. Det store spørsmålet her er likevel: hvordan kunne noe så blasfemisk som gulrot-sylting i det hele tatt skje?

Velkommen etter liksom...

Idet vi virkelig begynner å komme til bunns i syltet gulrot-situasjonen, hører vi en voldsom røst gjennom badelandet: «Å HOLLANDAISESAUS!». Det siste medlemmet i vår trio har ankommet, og oppdaget den vakre utsikten mot Munkholmen. Som trønder og trofast «jafser» sørger han for at vi ser begge sider av denne saken. Denne prokomeren valgte å fortsette sin dramatiske entré ved å legge frem en fabel om hvordan han hadde fullført Pirbadets hvite sklie på nette ni sekunder. Med andre ord, denne prokomeren har smurt seg inn i en lifetime-supply

med vaselin, brutt lydturen og fartsrekorden på land.

Alvorets time

Tre livredde karer tar noen tunge skritt inn i sjappa og vender øynene mot menyen. Lord have mercy... 230 kr for en 150g slapp burger!? Dette er et ran! Hadde løping vært lov på badeland, hadde vi vært ute før kassadama hadde rukket å si «fabelaktig fastfood». Tre bestillinger senere labbet vi mot spisebordene utenfor. Her var alt grått som betong, med unntak av stolene som var kraftig farget. Hele stedet minnet om en barnehage fra Sovjetunionen.

Likevel måtte vi innrømme at utsikten var god. Ut av vinduene kunne man se det fineste Trondheim har å by på av natur. For ikke å snakke om Munkholmen som hadde en slags magnetisk kraft på øynene våre. Det var en trygg havn i disse ubehagelige omgivelsene.

Da vi en etter en hadde hentet våre slappe burgere, svartnet det for oss. Når alt håp er ute tennes det et lite lys inne i oss, i det øyeblikket vi oppdager at sistemann har valgt å satse på vegetarburgeren. Til vår skuffelse så burgeren ut som en fritert barkebåt og ett av geniene på Jafs hadde bestemt seg for å putte et fjell av mais på den. Gruppen opplevde et kortfattet øyeblikk med håp, da det virket som om Jafs sine pommes frites var crispy når man tok på dem, men dette viste seg å være soggy fries in disguise. Vi forlater lokalene med dårlige mager, og psykisk påkjenning.

Den deprimerende sannheten

Da solen stiger og en ny dag venter, får en av journalistene sjokkerende nyheter som understreker hvor alvorlig situasjonen er. Det viser seg at et visst power couple i Onlines hovedstyre, har begått grusomme forbrytelser mot informatikers kredibilitet. Ryktene sier at det skal ha blitt brukt opp mot et firesifret beløp på en forbudt bursdagsfeiring. Når du hører «forbudt bursdagsfeiring» tenker du sikkert på en liten covid-19 bender, men neida! De feira det søren meg på Jafs Pirbadet! Jafs Pirbadet!! Som om ikke gårdsdagens måltid var belastende nok.

TEKST: MARKUS A. R. JOHANSEN OG ESKILD ØVEREN

ILLUSTRASJONER: MARKUS A. R. JOHANSEN

MEDVIRKENDE: ARE SALTNES TØMMERÅS

Mindfulness

Er du mye stressa i hverdagen? Blir du fort sliten av mange inntrykk og føler du at du alltid må holde deg oppdatert på alt som skjer rundt deg? Dette kan det være en biologisk grunn til.

Menneskehjernen har utviklet seg lite over de siste tusen årene, mens samfunnet vi lever i har utviklet seg ekstremt bare de siste 50 årene! Dette kan hinte om at hjernen vår er litt utdatert.

Går vi tilbake til den tidlige menneskehjernen, var overlevelse det viktigste. Noe av dette sitter fremdeles igjen i hjernen vår. Du har sikkert hørt om «fight-flight-freeze-response» som naturlige reaksjoner på fare. I dagens samfunn er ikke dette noe vi merker bare når vi er i fysisk fare, men også når vi møter dagligdagse problemer, og dette resulterer blant annet i angst. Hjernen vår er ikke utviklet for å håndtere disse problemene.

Hjernen vår vil på automatikk fokusere kun på det negative. Dette handler også om overlevelse, hvor vi instinktivt tenker «føre-var». Dette går igjen i pusten vår.

I dag er vanlig pust 25 pust per minutt – dette er stresspust. Optimalt skal vi helst ha seks til åtte pust per minutt, hvor det selvfølgelig vil variere med tanke på aktivitetsnivå. En måte å nå dette på er å trene mindfulness.

Mindfulness handler om å være til stede i øyeblikket, og være oppmerksom og åpen for det som erfares. Det kalles ofte oppmerksomt nærvær og oppmerksomhetstrening. Det taes ofte i bruk pusteøvelser for å rette oppmerksomheten mot kroppen og pusten i øyeblikket. På neste side beskrives en enkel pusteøvelse. Prøv et par runder, og se om du merker noen forskjell i kropp og sinn.

Pusteøvelse

Pust inn i fire sekunder

Hold pusten i fire sekunder

Pust ut i seks sekunder

Gjør dette i to til tre runder. Kjennes det lett ut kan du prøve utpust i åtte sekunder.
Kjenner du deg mer til stede?

TEKST OG ILLUSTRASJON: AGNES AVEN SUHR

Ølbrygging: en nybegynners guide

20 liter øl til 450 kroner, for godt til å være sant? Ikke om du brygger ditt eget øl! Å brygge øl er både en morsom hobby og et økonomisk grep en student kan ta for å redusere alkoholbudsjettet. Hva trengs for å komme i gang med ditt helt eget brygg?

Enten du jekker et par kalde med «the boys» eller nettopp har fått servert en skamdyr IPA på byen, er det alltid godt med en øl eller to eller tre. Øl koster en del, så å drikke mye blir dyrt i lengden. Å brygge sitt eget øl er en løsning på dette, da man slipper å betale skatter og avgifter til staten, og man slipper å putte enda mer penger i lommene til Reitan, Coop og Norgesgruppen. Om du aldri har brygget før og synes det er interessant vil jeg ta en enkel gjennomgang av hvordan man går fra et ekstraktsett til 450 kroner til 20 liter med god øl.

Ekstraktsett?

Et ekstraktsett består som regel av maltekstrakt, humle og gjær. Maltekstrakt er den samme sukkerholdige væsken som beskrevet i første avsnitt, bare at denne er kokt ned til en sirup som du selv må vanne ut for å komme i gang. Humle gir ølet bitterhet og andre spennende smaker, dette kan være alt fra mango til sukkerspinn og ostekake. Sammen med alkohol danner humlen et antibakterielt miljø, som gjør at ølet kan stå lenge når det først er brygget. Gjærsoppen spiser sukkeret i maltekstrakten og bruker det til å produsere alkohol.

Selv om ølet er antibakterielt når det er ferdig, er det likevel viktig å være renslig når man brygger. Alt av utstyr bør vaskes med desinfeksjonsmiddel slik at man ikke dreper gjæren før den får gjort jobben sin.

OBS: Husk å skylle av desinfeksjonsmiddelet etterpå, det dreper også gjæren!

Brygg i vei

Selve bryggingen består av å vanne ut maltekstrakten med vann til ca 20 liter i gjæringskaret, og holde det

ved rundt 20 grader. Hell over gjær, og sett på lokket med en gjærlås og la den stå ved romtemperatur i to uker. I løpet av de to ukene må du legge i humle, det er mye variasjon mellom ekstraktsett når det gjelder timing her, så se hva som står i bruksanvisningen.

Etter ca. to uker med venting er det på tide å tappe øl på flasker. For å få væsken i flasker kan du sette hageslange, lungekraft, gravitasjon og hevert-prinsippet til verks, men jeg anbefaler å bruke en autohevert som kan gjøre denne jobben for deg. Så lenge flasken er under gjæringskaret vil den pumpe ølet ned i flasken raskt og enkelt.

OBS: La det være litt plass igjen i flasken!

Tappe på flaske

Hva du velger å sette ølen på, har også en stor betydning for smaken. Ølen smaker bedre dersom du setter den på glassflasker, men om du vil spare penger kan du også bruke panten fra forrige lørdag. Er du fast bestemt på at du kommer til å brygge flere ganger er glassflasker gull verdt, men det er en avveining å gjøre om man er usikker. Om du velger å kjøpe glassflasker (eller kjører på med Peroni-, Corona- og Blanc-flakser) er det mulig å gjenbruke dem mange ganger, så det er en god investering i lengden.

Ølet ser kanskje godt ut allerede, men det mangler fortsatt kullsyre. Ved å tilsette karboneringsdrops eller en teskje glukose i flaskene mens du taper øl på dem, vil du løse dette problemet. Restgjæren i ølet vil spise opp sukkeret du legger til og dermed produsere CO₂. Om du ikke lar det være litt plass til

overs vil trykket på flasken bli for høyt og du kan ende opp med en eksplosiv opprydningsjobb.

Når du har fått øl og sukker på flasker, må de igjen stå to uker ved romtemperatur, men når dette er ferdig er det på tide å sette dem kaldt, vente noen timer og ta seg en velfortjent smak av resultatet ditt. Totalt tar prosessen fra råvarer til drikkelig øl ca. en måned, men selve bryggingen tar ca. tre timer og tappingen tar bare to.

Unngå svindel fra storkapitalen

Brewshop.no (ikke spons) har utsalgsted på Sorgenfri og folka som jobber der har mye erfaring og kunnskap. Har man spørsmål om brygging eller utstyr kan du banne på at de har peiling, og de er alltid hjelpsomme. Men likevel: å kjøpe masse utstyr for å prøve en ny hobby kan gjøre dørstokkmila litt lang, og som onliner har du da flaks!

Shoutout Ontap!

Ontap er Onlines eget bryggerlaug og har masse utstyr som lånes ut gratis, slik at det skal være enkelt og billig for onlinere å brygge selv. Alt du finner i utstyrlisten, utenom flasker og ekstraktsett, er noe man kan låne fra Ontap. Det er bare å sende dem en melding i #ontap-kanalen på Slack.

Lykke til med ditt første brygg!

Hva MÅ du ha:

33l gjæringskar med gjærlås (eller en plastbøtte som det også heter)

Desinfeksjonsmiddel (Star San fungerer bra, men spør på butikken hva de har/anbefaler)

Termometer

Mer du MÅ ha

Ekstraktsett (jeg har god erfaring med sett fra et selskap som heter Muntions, men det eksisterer andre med litt forskjellig framgangsmåte og innhold)

Glukose eller karboneringsdrops (sukker til å produsere CO₂)

For å regne

alkoholnivået på øl må man finne «gravitasjonen» med et hydrometer. Man gjør dette ved å ta en test av væsken før man heller i gjær og en test før man taper på flasker. Forskjellen i gravitasjon er sukker i maltekstrakten som er blitt omdannet til alkohol. Det eksisterer flere kalkulatorer på nettet.

Hva BØR du ha:

Autohevert

Hydrometer og testrør

Hva er greit å ha:

Glassflasker

Korker (til å ha på flaskene)

Korkemaskin

TEKST OG ILLUSTRASJONER: ARE SALTNES TØMMERÅS

